

Je gaat het pas zien als je het door hebt

Afgelopen augustus kocht ik een boek met de intrigerende titel 'Mycophilia, openbaringen uit de vreemde wereld van paddenstoelen'. Vrij vertaald betekent mycophilia: liefde voor schimmels. Zelf eet ik heel graag paddenstoelen, ben altijd op zoek naar lekkere recepten en zie ik ze graag in de natuur. Veel verder was ik eigenlijk nooit gekomen. Ik nam me met de aanschaf van dit boek serieus voor me meer in deze grootste soortengroep ter aarde te verdiepen. Dat confronteerde mij met een stevige blinde vlek. Ik had paddenstoelen in de duinen nooit echt opgemerkt. Alleen al in de Amsterdamse Waterleidingduinen zijn negenhonderdtwintig verschillende soorten te vinden! Nooit geweten en nooit gezien. Terwijl ik er zo ongeveer in woon, er heel regelmatig te vinden ben en me interesseer in alles wat daar groeit en bloeit..... Merkwaardig. Ik moest denken aan het interessante fenomeen dat iets je niet opvalt als je het niet kent. Zo wordt er bijvoorbeeld beweerd dat de indianen de schepen van Columbus aan de horizon niet zagen, omdat ze absoluut niets wisten over het bestaan hiervan.... Niet alleen door het boek kon ik mijn kennis bijspijkeren. Het was herfst, dus ik ging mee met excursies in de duinen, op de landgoederen en in de zeereep. Met eigen ogen zag ik het zandtulpje, de geschubde inktzwam, de bieftukzwam, het judasoor, de duinfranjehoed en allerlei andere prachtexemplaren. Alleen al die namen! Ik heb er een wereld bij gekregen en weet nu waar ik nog meer kan kijken als ik weer in de duinen rondzwerv.

ANNELIES BOUTELLIER

Duinfranjehoed. Foto: Joost Bouwmeester

